

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ПРОДУКТИВНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасний розвиток економіки України став передумовою загострення конкурентної боротьби серед підприємств та організацій різних форм власності. Тому, пріоритетним завданням керівництва є підвищення конкурентоспроможності підприємства щодо його виживання та подальшого просування та розвитку. Основним показником, що забезпечує досягнення успішних результатів господарської діяльності та підвищення конкурентоспроможності підприємства є його продуктивність. Вищенаведений показник характеризує взаємозв'язок між якістю і кількістю товарів чи послуг та ресурсами, які були використані під час виробництва. Продуктивність надає можливість оцінити ефективність використання ресурсів підприємства на різних етапах виробничого процесу. Саме такі проблеми актуалізують тему обраного наукового дослідження.

Продуктивність підприємства виступає одним з найважливіших параметрів оцінювання успішності функціонування підприємств. Тому, під цією категорією розуміють баланс між усіма чинниками виробництва (матеріальними, фінансовими, людськими, інформаційними тощо), що забезпечує найбільші обсяги виробництва за найменших витрат.

Продуктивність у широкому розумінні – це відносна ефективність та економічність організації, причому одним із головних чинників ефективності є якість [2]. Інше розуміння продуктивності характеризує її як демонстративну характеристику, що відображає у порівнянні наскільки ефективно працює організація: як вона використовує ресурси; яка її система управління; наскільки доцільна її організаційна структура; яка кваліфікація її працівників і їх мотивація до праці; які (передові чи застарілі) технології і методи роботи вони використовують тощо. Підвищення продуктивності було і залишається основним джерелом науково-технічного прогресу, реального економічного зростання, підвищення добробуту і посилення позиції країни в умовах зростаючої конкуренції. Але забезпечення стійкого й значного зростання продуктивності підприємства є складним завданням, тому необхідно створення ефективної системи управління нею. Метою управління продуктивністю підприємства є оптимізація співвідношення виробленої продукції та затрачених ресурсів, що передбачає реалізацію комплексу стратегічних та оперативних заходів, практичних дій, спрямованих на її досягнення. Сучасне управління продуктивністю потребує наявності таких структурних елементів:

- загальної політики менеджменту продуктивності;
- методів вимірювання та оцінки продуктивності;
- методів контролювання та підвищення продуктивності;
- ефективного впровадження всіх елементів.

Іншим підходом до удосконалення існуючих наукових засад управління продуктивністю підприємства є впровадження системного підходу, який перед-

бачає дотримання таких основних принципів [1, с.49]:

- 1) композиції, тобто узгодження спільної і окремої мети;
- 2) забезпечення пропорційності на всіх стадіях виробничого процесу;
- 3) надання уваги найбільш слабкому елементу системи;
- 4) онтогенезу, що враховує послідовність стадій життєвого циклу підприємства (товару);
- 5) інформованості, що виділяє інформаційне забезпечення як головну умову конкурентоспроможності;
- 6) стійкості, що висуває вимоги до побудови системи (статичний стан) і до її функціонування (динамічний стан).

Одним із напрямів забезпечення зростання продуктивності підприємства чи організації є урахування макрорівневих чинників продуктивності. Їх врахування відповідним чином сприяє зростанню продуктивності підприємства в цілому. Серед найбільш дієвих заходів з боку держави відзначимо [3]:

- 1) полегшення доступу організацій до фінансових ресурсів шляхом зниження облікової ставки Національного банку України;
- 2) стабілізація курсу гривні;
- 3) вдосконалення та поширення державних механізмів гарантування кредитів для малого та середнього підприємництва;
- 4) сприяння інвестиційній діяльності;
- 5) зменшення адміністративних бар'єрів для розвитку бізнесу через скорочення кількості всіх видів контрольних перевірок та інші заходи;
- 6) зменшення податкового навантаження або запровадження тимчасових податкових канікул для стабілізації продуктивності підприємств;
- 7) запровадження спрощеного механізму повернення ПДВ;
- 8) реалізація стратегії випереджального розвитку, що можливо лише на основі інтенсивного технічного та технологічного оновлення виробництва та ін.

Підсумовуючи усе вищезазначене, робимо висновок, що комплексний підхід щодо управління продуктивністю підприємства дозволить вирішити проблему зниження продуктивності вітчизняних підприємств через виявлення пріоритетів в управлінні ресурсами, з урахуванням потреб ринку, і розробку на їх основі ефективних заходів з підвищення продуктивності в цілому.

Література

1. Холод Б.І. Системний підхід – основа сучасного управління діяльністю промислових підприємств/ Б.І. Холод// Академічний огляд. – 2010. - №1. – С.48-51.
2. Дикань Н.В., Борисенко І.І. Менеджмент: Навч. посібник / Н.В. Дикань, І.І. Борисенко. – К.: Знання, 2008. – 389 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.ws/00000000/menedzhment/menedzhment_-_dikan_nv
3. Бродська Д.В., Калмикова І.Ю. Концептуальні основи управління продуктивністю підприємства в сучасних умовах [Електронний ресурс]/ Д.В. Бродська, І.Ю. Калмикова// Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. - №2.- Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchnu_ekon/2011_2_2/010-013.pdf